

ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ, 2

ਉਪਾਅ

‘‘ਬਾਈਬਲ ਦੇ’’ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਤ੍ਰਿਏਕਤਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਉਪਾਅ’’ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਖੁਦਾ ਦਾ ‘‘ਉਪਾਅ’’ ਵਚਨ ਵਿਚ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਰ ਸਫੇ ਤੇ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2: 13, 27; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:5; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3: 11; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10: 11-13)। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਸਚਮੁਚ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਤਾ’’ (ਉਤਪਤ 28: 16)। ਯੂਸਫ ਨੇ ਇਵੇਂ ਕਿਹਾ ‘‘ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ ਦਾਈਆ ਕੀਤਾ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਲਿਆਈ ਦਾ ਦਾਈਆ ਬਣਾਇਆ’’ (ਉਤਪਤ 50:20)। ਮਾਰਦਕਈ ਨੇ ਅਸਤਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ‘‘ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਕਿ ਤੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵੇਲੇ ਲਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤਕ ਪੁੱਜੀ ਹੈ?’’ (ਅਸਤਰ 4: 14)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਿੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 10:29-31)। ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਵੀ ਗਿਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ‘‘ਕੌਮਾਂ ਡੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਤੁਪਕੇ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ’’ (ਯਸਾਯਾਹ 40: 15)। ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਭਲਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਉਪਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਹੈ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਵੀ ‘‘ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ’’ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਦੇਵਵਾਦ (ਇਕ ਫਲਸਫਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਸੱਚੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਐਤਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਹੱਥੋਂ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੇ ਵੀ, ਯੂਸਫ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੋਵੇਗੀ! ਖੁਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਵੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12: 5-11)। ਪੱਕੀ ਰੂਹਾਨੀ ਉਚਿਆਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਰਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਰਕਤਾਂ ਮਿਲਣ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਿਹਰਾ, ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦਿਓ।

‘‘ਖੁਦਾ ਰਹੱਸ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ।’’ ਵਚਨ ਵਿਚਲੀਆਂ 667 ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 654 ਦੇ ਸਾਫ ਜਵਾਬ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਦੁਆ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਫ਼ੌਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਵਿੱਖ (ਵਰਤਮਾਨ ਹੀ) ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਜਦ ਤਕ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ! ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ; ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਵੇਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।’’ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਚਲਣ ਵਿਚ ਹੈ, ‘ਸਲਾਮ, ਮੈਂ ਰੱਬ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਹੀ ਤੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਲਵਾਂਗਾ। ... ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਮਦਦ

ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁਭ ਹੋਵੇ।’ ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹਕੀਕਤ ਹੈ। ਖ਼ੁਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ (ਅਤੇ ਮੈਂ) ਮੇਰੀਆਂ ਸਭ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਆਪੇ ਚੁੱਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:5)। ਬਿਨਾ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਸਾਡੇ ਖ਼ੁਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਕ ਪੇਚੀਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਉਪਾਅ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ‘‘ਸਭ ਕੁਝ ਖ਼ੁਦਾ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ’’ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਰੀਫ਼ ਉਦੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣਾ ਆਪ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਰੋਜ਼ਾ

ਯਿਸੂ ਨੇ ‘‘ਰੋਜ਼ੇ’’ ਅਤੇ ‘‘ਜਸ਼ਨ’’ ਦੋਹਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜਦ ਤੂੰ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖੇਂ ...’’ (ਮੱਤੀ 6:16)। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਈ ਮਹਾਨ ਪਾਤਰਾਂ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਿਨਾ ਦੁਆ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ (ਮੱਤੀ 17:21)। ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ (13:1-3; 14:23)। ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ‘‘ਚਲਨ ਵਿਚ’’ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਔਖਾ। ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਿਆਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 58)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਪਟ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 6)। ਰੋਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਮਾਇਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅੱਜ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਲੋਕ ‘‘ਰੋਜ਼ਾ’’ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦਾ (ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ) ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਭਗਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਭਾਵ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਜਾਂ ਸਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਚਨ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ਾ ਗੁਪਤ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਿਨ ਲਈ ਖਾਸ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੁਆ ਅਤੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਹ ਆਮ ਜਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਧੀਆ (ਜਾਂ ਬੇਹਤਰੀਨ) ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਚੰਗਾ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਛੱਡਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:1-5)। ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸੰਜੀਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਮਲੀ ਢੰਗ ਹੈ।

ਅਨੰਦ ਕਰਨ, ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਇਕ ਵਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵੀ ਇਕ ਵਕਤ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ! ਬੁਢਾਪਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ *ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰੋ!*